

[Poul Schlüter.]

arbejdere, der passede deres arbejde fuldt lovligt, skulle udleveres til pøbelen. Jeg tror ikke, at typografer og typografernes ledelse ville foretage skridt over for de pågældendes hjem og familier. Men meningen var klar: andre skulle inspireres dertil. Gadens parlament skulle have navnene og adresserne, »og lad os så se, hvad der sker« – det var meningen. Det er noget af det simpleste, vi har oplevet nogen sinde.

Derfor er det nødvendigt, at folketinget i dag gør, hvad folketinget kan, for at sætte tingene på plads, og det vil sige tilkendegiver over for regeringen, hvad der fra og med i dag er regeringens handlingsgrundlag i sådanne sager. Det dagsordensforslag, der er fremsat, er efter min mening ganske klart, og det er også nødvendigt. Det indeholder en fordømmelse af de ulovlige handlinger. Det indeholder en tilkendegivelse af, at folketinget ønsker fuld politimæssig efterforskning af, hvad der er sket. Det siger, at alle nu skal vide, at der vil være tilstrækkelig nødvendig politimæssig indsats, så ingen, hverken arbejdsledere, journalister, chauffører eller andre, føler sig truet i udførelsen af deres lovlige arbejde, og det siger, at der nu skal drages omsorg for, at enhver form for fysisk blokade effektivt bringes til ophør. Det mener jeg er hvad øjeblikket kræver af folketinget, men når dagsordenen er vedtaget, er det igen regeringens ansvar, at tingene sættes på plads.

Derfor skal jeg slutte med at sige: regeringens indsats fra nu af vil blive bedømt på grundlag af dagsordenens indhold. Vi forventer af regeringen, at den i enhver henseende lever op til dagsordenens tekst, det er regeringens ansvar. Folketinget slipper ikke denne sag: nu må tingene sættes på plads, nu må regeringen sørge for, at alle myndigheder fuldt ud løser den opgave, de har efter lovbestemmelserne.

Vi vil ikke bøje os for, at det ikke skal kunne lykkes. Det er afgørende for dansk folkestyre. Det er afgørende for retsbevidstheden, at vi nu ikke kommer til at opleve flere episoder, hverken omkring dagspressen eller f. eks. omkring universiteterne, hvor grupper af presionister eller grupper, som øver ulovlig tvang, vinder spillet. Dagsordenen er klar. Vi er med til at fremsætte den. Vi ønsker den vedtaget af et overvældende flertal i folketinget i dag, og

vi opfordrer regeringen til at tage dagsordenens tekst særdeles alvorligt. Regeringens indsats må finde sted i overensstemmelse med dagsordenens tekst.

Erhard Jakobsen (CD):

På samme måde som hr. Auken vil jeg gerne begynde med en tak. Den tak vil jeg i første række lade gå til dem, der virkelig har præsteret en indsats, og det er det danske politi. Jeg føler trang til – det er så sjældent, vi folketingsmænd får lejlighed til at sige det – at udtrykke beundring for, på hvilken måde vort politi har været i stand til at optræde, og jeg synes også, politiet fra denne talerstol skal høre, at de har fuld støtte hos flertallet i denne sal, når de løser deres opgave, fuldstændig som de selv synes det er nødvendigt at løse denne opgave. Lad det være sagt lige rent ud: der er ingen politimand, der har pligt til at stå og vente på at blive slået ned. Han har ret til selv at sørge for, at det ikke sker ved at foretage de rette indgreb på rette tid. Det er helt urimeligt, at der gang på gang skal såres og ødelægges mennesker, fordi de skal udføre deres pligt over for folk, som gør noget, hvorved de blot ønsker at nedbryde det samfund, som også politiet har sin opgave i. Det var en tak til politiet.

Når vi så kommer til regeringen, vil jeg i hvert fald begynde med at anerkende ikke mindst statsministerens indsats. Statsministeren talte med store bogstaver på rette sted og i rette tid, og at det kræver mod, ved man, når man kender statsministerens både tidligere og nuværende nære forbindelse med fagbevægelsen. Det er ikke, fordi jeg vil identificere fagbevægelsen med det, der foregår i disse dage – det vil jeg ikke – jeg er bare ked af, at typograferne har valgt sig så dårligt et selskab, som de er kommet i her, men så meget mere modigt er det af statsministeren som gammel fagforeningsmand klart at sige fra over for det, der foregår. Det skylder vi alle sammen statsministeren tak for.

Når jeg ikke kan svinge mig helt op til de takkehøjder, som hr. Auken nåede op på, er det bl. a., fordi der er det skår i glæden, at ballademagerne nåede deres mål: de fik faktisk forhindret, at Berlingske Tidende udkommer. Det er dybt beklageligt, og det rejser en prestigesak for dette ting. Det er vores pligt at sørge for, at Berlingske Tidende kan udkomme, så